

संकल्पको गति धैर्यवत हुनाले लाभ

आज बापदादा आफ्ना ‘एक बाबा दोस्रो न कोही’ यस्तो एकनामी, एकरस स्थितिमा स्थित हुनेवाला स्मृति स्वरूप बच्चाहरूसँग मिल्नको लागि आउनु भएको छ। हरेक बच्चाको मरजीवा जन्मको श्रेष्ठ रेखा बापदादा देखिरहनु भएको छ। आजकालको दुनियाँमा विशेष हस्त रेखाहरू हेरेर आत्माको भाग्यको वर्णन गर्छन् वा गुण, कर्तव्यको श्रेष्ठताको वर्णन गर्छन्। तर बापदादा हस्त रेखाहरू हेर्नुहुन्न। हरेक बच्चाको मुख, नयन र मस्तक यी द्वारा हरेकको गति र स्थितिको रेखाहरू देखिरहनु भएको छ। त्यसो त अनुहारद्वारा नै मनुष्यले आत्मालाई पहिचान गर्ने कोसिस गर्छन्। तिनीहरू त देह-अभिमानी हुनाका कारण स्थूल कुराहरूलाई चेक गर्छन्। बापदादा मस्तकद्वारा स्मृति स्वरूपलाई देख्नुहुन्छ। नयनद्वारा ज्वाला रूपलाई देख्नुहुन्छ, मुखको मुस्कानद्वारा न्यारा र प्यारापनको कमल पुष्प समान स्थितिलाई देख्नुहुन्छ। जो सदा स्मृति स्वरूप रहन्छन्, तिनका रेखाहरू सदा मस्तकमा संकल्पहरूको गति धैर्यवत हुन्छ। कुनै पनि प्रकारको बोझ हुँदैन। प्रेशर हुँदैन। एक मिनेटमा एक संकल्पद्वारा अनेक संकल्पलाई जन्म दिंदैनन्। जसरी शरीरमा कुनै पनि रोगलाई नाडीको गतिले चेक गर्छन्, त्यस्तै संकल्पको गति, यो मस्तकको रेखाको पहिचान हो। यदि संकल्पको गति धेरै तीव्र गतिमा छ, एकबाट अर्को, अर्कोबाट अर्को संकल्प चलिरहन्छन् भने संकल्पहरूको गति अति तीव्र हुनु— यो पनि भाग्यको इनर्जीलाई गुमाउनु हो। जसरी मुखद्वारा अति तीव्र गतिले र सदा नै बोलिरहनाले शरीरको शक्ति वा इनर्जी व्यर्थ जान्छ। कोही सदा बोलिरहन्छन्, धेरै बोल्नाले, ठूलो स्वरमा बोल्छन् भने उसलाई के भन्छौ? विस्तारै बोल, कम बोल। त्यस्तै संकल्पहरूको गतिले रूहानी इनर्जीलाई व्यर्थ गराउँछ। सबै बच्चाहरू अनुभवी छन्— जब व्यर्थ संकल्प चल्छन् भने संकल्पहरूको गति के हुन्छ? अनि जब ज्ञानको मनन चल्छ भने संकल्पहरूको गति के हुन्छ? त्यसले इनर्जी व्यर्थ गर्छ, यसले इनर्जी बनाउँछ। व्यर्थ संकल्पको तेज गति हुनाका कारण आफूले आफैँलाई शक्ति स्वरूप कहिल्यै अनुभव गर्दैनौ। जसरी शरीरको शक्ति गायब हुनाले वर्णन गर्छौं— आज मेरो दिमाग खाली-खाली छ। यस्तै आत्माले सर्व प्राप्तिबाट आफूलाई खाली-खाली अनुभव गर्छ। जस्तै शारीरिक शक्तिको लागि इन्जेक्शन लगाएर तागत भर्छन् वा ग्लुकोजको बोतल चढाउँछन्, यस्तै रूहानियतबाट कमजोर आत्मा पुरुषार्थको विधि स्मृतिमा ल्याउँछ— म मास्टर सर्वशक्तिमान् हुँ, आज मुरलीमा बापदादाले के-के प्वाइन्टहरू सुनाउनुभयो? व्यर्थ संकल्पको ब्रेक के हो? बिन्दु लगाउने प्रयत्न गर्नु, यो भयो इन्जेक्शन लगाउनु। यसैगरी पुरुषार्थको विधिको इन्जेक्शनद्वारा केही समय शक्तिशाली हुन्छन् वा विशेष यादको कार्यक्रमद्वारा वा विशेष संगठन र सङ्गद्वारा ग्लुकोज चढाउँछन्। तर संकल्पको गति तीव्रका अभ्यासीले थोरै समयको शक्ति भर्नाले केही समय त आफूलाई शक्तिवान अनुभव गर्छन् तर फेरि पनि कमजोर बन्छन्। त्यसैले बापदादा मस्तकको रेखाहरूद्वारा रिजल्ट देखेर फेरि पनि बच्चाहरूलाई यही श्रीमत याद दिलाउनुहुन्छ— संकल्पको गति अति तीव्र नबनाऊ। जस्तै मुखको बोलीको लागि भनिन्छ— १० शब्दको बदलामा २ शब्द बोल, जुन २ शब्द नै यस्तो समर्थ होस्, जसले १००

२०७३ फाल्गुन १ आइतबार १२-०२-२०१७ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज ७-०३-८२ मधुबन बोलीको कार्य सिद्ध गर्न सकोस्। यस्तो संकल्पको गति, संकल्प पनि तिनै चलून् जुन आवश्यक छ। संकल्प रूपी बीज सफलताको फलले सम्पन्न होस्। खाली बीज नहोस् जसबाट फल निस्कँदैन। यसलाई भनिन्छ सदा समर्थ संकल्प होस्। व्यर्थ नहोस्। समर्थको संख्या स्वतः नै कम हुन्छ तर शक्तिशाली हुन्छ र व्यर्थको संख्या धेरै हुन्छ, प्राप्ति केही पनि छैन। व्यर्थ संकल्प यस्तो सम्झ, जस्तै बाँसको जंगल। जुन एकबाट अनेक स्वतः उत्पन्न हुँदै जान्छन् र आपसमा ठोक्किएर आगो लगाइदिन्छन्। अनि स्वयं नै आफ्नो आगोमा भष्म हुन पुग्छन्। यसैगरी व्यर्थ संकल्पले पनि एक अर्कोसँग ठोक्किएर कुनै न कुनै विकारको अग्नि प्रज्वलित गर्छन् र स्वयं नै स्वयंलाई परेशान गर्छन्। यसैले संकल्पको गति धैर्यवत बनाऊ।

यस मरजीवा जन्मको खजाना भन वा विशेष इनर्जी भन, त्यो हो संकल्प। मरजीवा बन्ने आधार नै शुद्ध संकल्प हो। “म शरीर होइन आत्मा हुँ”, यस संकल्पले कौडीबाट हीरातुल्य बनाइदियो नि! म कल्प पहिलावाला बाबाको बच्चा हुँ, वारिस हुँ, अधिकारी हुँ— यस संकल्पले मास्टर सर्वशक्तिमान् बनायो। त्यसैले खजाना पनि यही हो, इनर्जी पनि यही भने संकल्प पनि यही हो। विशेष खजानाहरूलाई कसरी प्रयोग गरिन्छ? यसैगरी आफ्नो संकल्पको खजाना वा इनर्जीलाई चिनेर त्यसै कार्यमा लगाऊ तब नै सर्व संकल्प सिद्ध हुनेछ र सिद्धि स्वरूप बन्नेछौ। बुझ्यौ— आज के रेखाहरू देखेँ? कम सोच अर्थात् सिद्धि स्वरूप संकल्प गर। यस्ता रेखा भएका सदा बेगमपुरका बादशाह हुनेछन्। मुखबाट सदैव महावाक्य बोल। महावाक्य गन्तीका हुन्छन्। जसरी महान् आत्माहरू गन्तीका हुन्छन्, आत्माहरू अनेक हुन्छन् र परमात्मा एक हुन्छ। त्यसैले दुवै इनर्जी संकल्प र वाणीको व्यर्थ खर्च नगर। महावीर, महारथी अर्थात् मुखद्वारा महावाक्य बोल्नेवाला, बुद्धिद्वारा सिद्धि स्वरूप संकल्प गर्नेवाला— यी निशानी हुन् महावीर वा महारथीका। यस्ता महारथी बन्, जो कोही पनि सम्मुख आएमा यही इच्छा राखून्— यी महान्ले आत्मा मेरो लागि श्रेष्ठ संकल्प सुनाऊन्, आशीर्वादका दुई बोली बोलून्। आशीर्वादका बोल सदा कम हुन्छन्। तिमीहरू पनि महारथी, महावीर देवात्माहरू, भक्तहरूका पूज्य आत्मा हौ। सदा संकल्प र बोलीबाट आशीर्वादको संकल्प र बोली बोल, अमृतवाणी बोल। लौकिक वाणी होइन। अच्छा!

२०७३ फाल्गुन १ आइतबार १२-०२-२०१७ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज ७-०३-८२ मधुवन सदा महान् संकल्पद्वारा स्वयंलाई र सबैलाई शीतल बनाउने, वाणीद्वारा सदा आशीर्वादका बोली बोल्ने, यस्ता श्रेष्ठ रेखाहरू भएका, सदा श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, महान् आत्माहरूलाई, देव आत्माहरूलाई, पूज्य आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

विदेशी बच्चाहरूसँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट

बापदादाका सदा स्नेही, सदा सहयोगी र सदा सेवाधारी, सर्विसएबुल रत्न हौ नि? हरेक रत्न कति अमूल्य छन्, जुन विश्वको शो केशको बीच राख्न सकिन्छ। बापदादालाई थाहा छ— कति अग्लो-अग्लो अनेक प्रकारका पर्खालहरू पार गरेर बाबाका बनेका छन्! धर्मको पर्खाल, रीति रिवाजको पर्खाल यस्ता कति पर्खालहरू पार गर्नु? तर बाबाको सहयोगको कारण यतिका अग्लो पर्खाल पनि यसरी पार गर्नु, मानौं एक कदम उठायौ। कुनै पनि मुश्किल भएन। यति सहज लाग्यो, हामी त थियौं नै बाबाको। यदि तिमीहरू सबै बाबाका नबनेको भए विदेशमा यति सेन्टर कसरी खुल्थ्यो? सेवा अर्थ आ-आफ्नो स्थानमा पुगेका थियौ, फेरि बाबाले आएर आफ्नो बनाउनुभयो। अब के सम्झन्छौ? मधुवन निवासी हौ नि? तिमी सबैको भोट मधुवनमा छ। यस्तो सम्झन्छौ— हामी मधुवन निवासी सेवामा गएका हौं। जस्तै भारतवासी बच्चाहरू पनि अरू-अरू स्थानमा गए, त्यस्तै तिमी पनि गयौ। हरेक बच्चाको भिन्न-भिन्न सेवाको पार्ट छ। आफ्ना साथीहरूलाई जगाउनको लागि कति सहज सेवाको निमित्त बन्यौ। बापदादा विभिन्न स्थानको भेराइटी फूलहरूलाई देखेर धेरै खुशी हुनुहुन्छ। भेराइटी फूलहरूको एक वृक्ष होस्, यस्तो वृक्ष कहिल्यै देखेका छौ— एकै वृक्षको भिन्न-भिन्न प्रकारको गुलाब होस्, फूल होस्? सदा सिद्धि स्वरूप हौ किनकि बापदादाले वरदानी आत्माहरू बन्यौ! तीन शब्द सदा याद राख। एक— सदा ब्यालेन्स राख्नु छ। दोस्रो— सदा ब्लिसफुल रहनु छ। तेस्रो— सबैलाई ब्लेसिंग दिनु छ। सेवा र स्वको सेवा— दुवैको सदा ब्यालेन्स। ब्यालेन्सद्वारा कति कलाहरू देखाउँछन्। तिमी पनि बुद्धिको ब्यालेन्सद्वारा सदा १६ कला सम्पन्न स्वरूप हुनेछौ। तिम्रो हर कर्म कला हुनेछ। हेर्ने पनि कला हुन्छ किनकि आत्मा भएर सुन्छौ नि। यस्तो बोल्नु, चल्नु हर कदममा, हर कर्ममा कला। तर यी सबैको आधार बुद्धिको ब्यालेन्स। यसैगरी सदा ब्लिसफुल अर्थात् आनन्द स्वरूप। आनन्दको सागरको बच्चा सदा आनन्द स्वरूप।

अच्छा— अब त मिलि नै रहनेछु। संगमयुग हो नै मेला। त्यसैले सदा मिलिरहनेछौं। एक दिन पनि बाबा र बच्चाहरूको मिलन नहोस् वा एक सेकेण्ड पनि मिलन नहोस्, यस्तो हुन सक्दैन। यस्तो अनुभव त गरेका छौ हैन? सदा बाबाको साथ-साथ कम्बाइण्ड छौ हैन? कम्बाइण्ड रूपबाट अलग गर्ने कसैलाई हिम्मत छैन। कसैको पनि तागत छैन। अच्छा!

२०७३ फाल्गुन १ आइतबार १२-०२-२०१७ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज ७-०३-८२ मधुबन

वरदान:— दृढ प्रतिज्ञाद्वारा अलबेलापनको लुज स्क्रूलाई टाइट गर्ने, तीव्र पुरुषार्थी भव

प्रतिज्ञामा लुज हुनुको मूल कारण हो— अलबेलापन। जस्तै जतिसुकै ठूलो मेशिन होस् तर एउटा सानो स्क्रू लुज भयो भने सारा मेशिनलाई बेकार बनाइदिन्छ। त्यस्तै प्रतिज्ञालाई पूरा गर्नको लागि योजना धेरै राम्रो बनाउँछौ, पुरुषार्थ पनि गछौ तर पुरुषार्थ वा योजनालाई कमजोर गर्ने स्क्रू एकै छ— अलबेलापन। यो नयाँ-नयाँ रूपमा आउँछ। यस लुज स्क्रूलाई टाइट गर। मलाई बाबा समान बन्नु नै छ— यही दृढ संकल्पबाट तीव्र पुरुषार्थी बनेछौ।

स्लोगन:— बेहदको वैराग्य वृत्ति नै समयको समीपताको फाउन्डेशन हो।